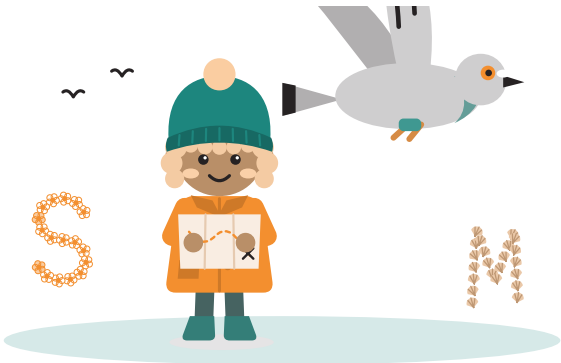
WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Sam

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
S	S van Strand	8
A	A van Akker	14
M	M van Moeras	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Molen	46
	De kaart is af!	51
	Alle dieren van jouw reis	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

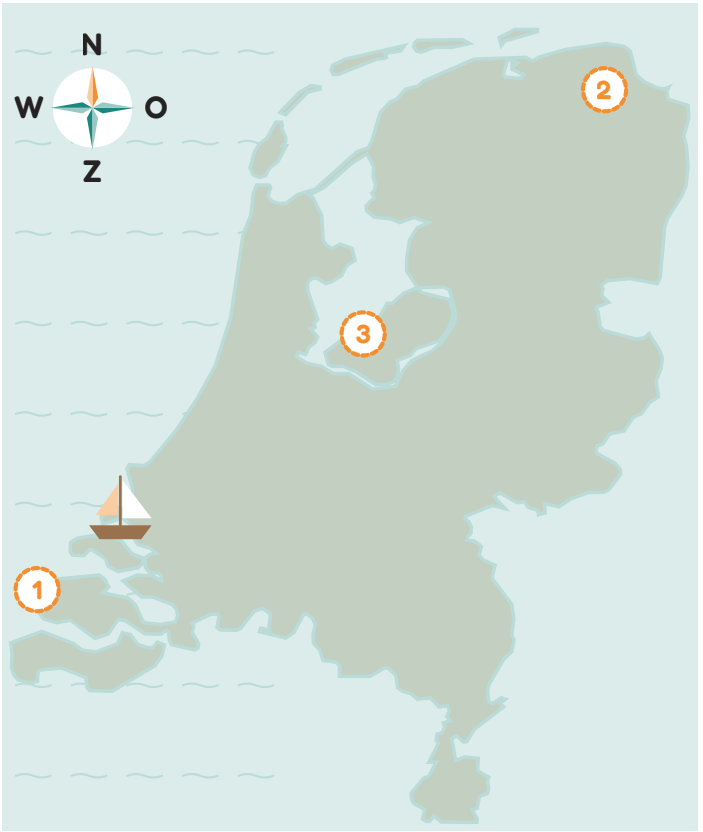

Het was een zonnige ochtend. Sam schommelde in de tuin, zo hoog als Sam kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Sam remde af met de voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Sam?’ Sam viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Sam. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

SAM

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

S van Strand

Zon, zand en zeewind! Ze stonden op een strand in Zeeland. Er lagen schelpen, stukjes wier en hier en daar een plasje dat de zee had achtergelaten. ‘Kijk goed in de plasjes,’ zei Pluim. ‘Daar woont van alles.’

Een meeuw liet zich meevoeren door de wind. In de verte bouwde een kind een zandkasteel. Sam wilde ook wel een kasteel bouwen. Maar eerst de letter.

In een plasje bewoog iets. Een groen-bruin dier met een plat schild en heel veel pootjes. Het liep... opzij! ‘Een krab!’ zei Sam. ‘Een strandkrab,’ zei Pluim. ‘En hij loopt zijwaarts. Zo lopen krabben het liefst.’

De krab stak zijn twee scharen omhoog. Knip, knip. ‘Hij zwaait!’ zei Sam. ‘Hij zegt: kom maar niet te dichtbij,’ zei Pluim. ‘Met die scharen kan hij flink knijpen.’ Sam hurkte bij het plasje, maar hield de handen in de schoot. ‘Ik kijk alleen,’ zei Sam.

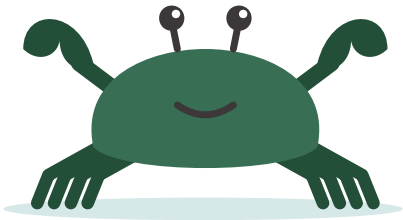
De krab had acht pootjes om op te lopen, en twee scharen. Sam telde ze. ‘Tien in totaal!’ De krab liep zijwaarts naar een steen en verstopte zich eronder. Alleen zijn oogjes keken er nog uit, op twee steeltjes. ‘Verstoppertje,’ zei Sam. ‘Ik zie je wel!’

De oogjes zakten omlaag. Pluim grinnikte. ‘Nu ziet hij jou niet meer. Dus denkt hij dat jij hem ook niet ziet.’

Echt waar!

De strandkrab

Een krab loopt het liefst opzij. Hij heeft acht pootjes om op te lopen en twee scharen.

Zo groot	het schild is 4 tot 6 centimeter
Eet graag	kleine zeediertjes, zoals wormpjes en kreeftjes
Let op	groenbruin schild, loopt zijwaarts

Tel mee!

Hoeveel pootjes en scharen heeft een krab samen? Tel ze op het plaatje.

Kijk achterin, op p. 59.

L van Landtong

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Sam tikte op het rondje. Woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Sam. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Sam. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Sam. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Sam wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Sam. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

